

Men den herskende Lovgivning gaar ud fra stik modsatte Synspunkter, og som Følge deraf bliver det muligt, baade at den private kan lade sit ferske Vand henligge som en Ørken, og at den private ved Hjælp af urimelige Lovbestemmelser kan tilegne sig de Værdier, som Havet rummer, og som burde komme alle til gode, og endelig bliver det faktisk umuligt paa en rationel Maade at udnytte Danmarks ganske enestaaende og fænomenale Betingelser. Men hvis man vil det, maa man naturligvis atter sørge for, at man er i Kontakt med den moderne Biologi, at man betragter Havet paa en rigtig Maade, som Næringskilde. For at være paa den sikre Side har jeg atter derytet til Sagkundskaben og henvendt mig til Direktøren for den danske biologiske Station, Dr. Johannes Petersen, hvis Undersøgelser har haft en banebrydende, enestaaende Betydning for Danmark, ja, for Alverden. Da jeg henvendte mig til ham, viste det sig, at han netop for nylig havde anstillet en Række Undersøgelser, som i Grundbetragtningen ganske faldt sammen med de Teorier, jeg begyndte med at gøre gældende, nemlig at det er om at gøre saa direkte som muligt at udnytte Plantestofferne og derefter videre at formindske Udnyttelsen af de kødædende Dyr saa meget som muligt og i sidste Instans i ringeste Grad at benytte dem, som det er kostbarest at tillægge, om jeg maa bruge det Udtryk.

Vi ervante til den Opfattelse, at de store Muligheder for Vandets Vedkommendeligger i de aabne Have; det er helt forkert, ganske fejlagtigt. Nej, Havet indeholder sine Rigdomme langs med Kysterne, inde i Fjordene, de store og de smaa, som vi har saa mange af her i Danmark. Og hvorfor? Jo, ude i Havet er der vældig dybt, der kan Solens Straaler ikke naa ret langt ned, Vandet er derfor koldt, der naar ikke Lys nok ned, der trives intet paa det dybere Havs Bund, Havet er en Ørken, de Fiskemængder, som findes, er kun tilfældige Stimer, at ligne ved det store Lod i Lotteriet. Mulighederne er derimod inde paa det lave Vand, som Solen kan gennembage, saa at der bliver varmt, hvor Solstraalerne kan naa Bunden, saa at der kan blive Lys til Plantevækst. Der er Danmarks Rigdomskilde, hvad Vandet angaar.

Nu har Dr. Johannes Petersen foretaget sine interessante Boniteringsundersøgelser for at faa fast Grund under Fødderne i sin Dom over, hvilke Muligheder der findes. Jeg

skal henlede de ærede Medlemmers Opmærksomhed paa den Tavle, han har fremstillet, og som jeg lader hænge frem her. Med disse Boniteringsundersøgelser er Dr. Johannes Petersen kommet til det yderst interessante Resultat, at der i Kattegat alene langs med Kysten findes omtrent 24,000 Mill. kg levende Bændeltang. Det er Urnæringen. Af denne umaadelige Plantemængde lever der med et rundt Tal 5,000 Mill. kg unyttige Dyr og dernæst 1,000 Mill. kg nyttige Dyr, der dog først kommer Menneskene til Nytte derved, at de spises af andre. De Dyr, der spiser disse Planter, er først og fremmest Rødspætter og Torsk. (Munterhed). Ja! Nu skal De se, hvor interessant det er! Denne umaadelige Plantenæring leverer os kun, siger og skriver, gennemsnitlig 5 Mill. kg Rødspætter aarligt. Desuden leverer den omtrent 6 Mill. kg Torsk, indirekte ved de Dyr, de har spist, og disse Torsk har saa endda været uartige nok til at fortære Sild, som ellers kunde komme Menneskene til Gavn. Der gaar altsaa mægtige Værdier til Spilde.

Nu rejser det Problem sig: Kan Menneskene gribe ind her? Er der Muligheder for paa rationel Maade at udnytte, hvad Havet kan bringe os? Det er der, men saa maa man fuldstændig omkaldfatre Havbruget. Det, der først og fremmest maa lægges Vægt paa, er Kultivering af Havets Planter. Den Planteføde spiser vi jo ikke her i Danmark. Det vil maaske forbavse det høje Ting, at man i Japan ogsaa paa det Punkt er forud for Verdens højst oplyste Folk. I Japan planter man bevidst ud i Havet kultiveret Plantenæring. Det gør vi ikke, men vi kan i hvert Fald opdrætte rationelt de planteædende Dyr, og det er Muslinger, bl. a. Østers og Blaamuslinger. Vi er lidt inde paa det. Vi har lavet en taabelig Forpagningskontrakt, hvorved vi har udleveret vort Lands enestaaende Muligheder i saa Henseende til en enkelt Privatmand. Jeg har ikke noget mod vedkommende. Det er ved et Tilfælde en af mine gamle Elever, overfor hvem jeg kun nærer de bedste Følelser. Men hvilke Muligheder har nu denne Mand? I Limfjorden har han Ret til at tildanne Østersbanker mod en ringe aarlig Afgift af 145,000 Kr. til Statskassen, saa længe han ikke fisker mere end 4 Mill. Østers. Men Dr. Petersen har meddelt mig, og det var i Overværelse af selve Forpagteren, Hr. Lunn, at man i Limfjorden alene ved rationel Avl kan avle 50 Mill. Østers hvert